

ефективності процедур ліквідації нежиттєздатних банків. Особливе значення має подальший розвиток системи гарантування вкладів населення, без активізації якої неможливо розширити ресурсну базу банківської системи й забезпечити реальну трансформацію заощаджень в інвестиції.

Список використаних джерел: 1. Кузнєцова А., Карпа Я. Банківський сектор України як джерело фінансування інвестиційно-інноваційної діяльності // Вісник НБУ.– 2004. – №1. – С. 60-63; 2. Васильєва Т.А. Банківське фінансування інноваційної діяльності: Монографія. – Суми: Ділові перспективи. – 2006. – 60 с.

ЖАДАН Л. В., канд. екон. наук, доц., НТУ «ХП»

ЖАДАН Ю. В., магістр НТУ «ХП»

БІЛОЦЕРКІВСЬКА І.С., магістр НТУ «ХП»

ІННОВАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ВИРОБНИЦТВА ТА ЙОГО НАПРЯМКИ ФОРМУВАННЯ

В сучасних умовах до однієї з актуальних проблем відноситься підвищення інноваційного потенціалу виробництва. Під інноваційним потенціалом розуміють сукупність науково-технологічних, виробничих, фінансово-економічних, соціальних та культурно-освітніх можливостей на рівні країни, галузі, підприємства, які необхідні для забезпечення інноваційного розвитку економіки.

Особливістю інноваційного потенціалу виробництва в олійно-жировій промисловості є постійне його поновлення, яке передбачає його безперервний моніторинг. Він здійснюється як в межах галузі, регіону, країни, так і підприємства. Моніторинг направлений на систематичний збір, обробку, аналіз інформації про стан інноваційного процесу, практичні наслідки заходів щодо стимулювання та регулювання інноваційної діяльності, результати реалізації пріоритетних напрямків інноваційної діяльності підприємств олійно-жирового комплексу України.

Узагальнена інформація щодо ходу реалізації інноваційних заходів оцінюється рядом показників. Серед них можна виділити обсяг інноваційних капіталовкладень відносно до рівня амортизаційних відрахувань. Наступним показником слугує розмір доходу від інноваційних капіталовкладень відносно до обсягу річних інноваційних капіталовкладень. Третій показник визначається відношенням розміру сукупного фінансування розвитку науки і техніки до річного рівня ВВП. Обсяг продажу новоствореної продукції відносно річного обсягу продажу товарів (послуг) характеризує хід реалізації інноваційного заходу. В ряді випадків хід реалізації інноваційного заходу визначається показниками кількості винаходів на 1 млн населення та кількості впроваджених винаходів відносно до їх загальної кількості.

Інноваційна діяльність виробництва здійснюється по ряду напрямків, які можна поділити на чотири групи. До першого напрямку відносять проведення наукових досліджень. Вони спрямовані на створення інтелектуальної власності науково-технічної продукції. Розробка, освоєння, випуск і реалізація нових видів техніки та технології формують другий напрямок інноваційної діяльності виробництва. Важливе місце серед напрямків інноваційної діяльності підприємств займає третій напрямок по розробці та впровадженню нових ресурсозберігаючих технологій, зокрема енергозберігаючих шляхом використання альтернативних видів енергії. Вони призначені для зниження собівартості продукції, підвищення прибутковості та рентабельності підприємств, а також поліпшення соціального та економічного стану.

Четвертий напрямок передбачає технічне переозброєння, реконструкцію, розширення діючих та будівництво нових підприємств, які здійснюються як промислове освоєння виробництва нової продукції, або впровадження нової технології.

До джерел інвестиційної діяльності виробництва відносять державне, комерційне, соціальне, іноземне та спільне інвестування.

Державне інвестування здійснюється за рахунок бюджетних коштів. Комерційне інвестування здійснюється суб'єктами господарювання за рахунок власних або позикових коштів. Соціальне інвестування здійснюється в об'єкти соціальної сфери та інших невиробничих сфер. Іноземне інвестування здійснюється за рахунок іноземних юридичних осіб чи іноземцями. Спільне інвестування здійснюється суб'єктами України разом з іноземними юридичними особами чи іноземцями.

БИКОВСЬКА А.Ю., магістрант, м. Харків, НТУ «ХП»

ОРГАНІЗАЦІЯ УПРАВЛІННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЮ ВЛАСНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

Ведення управління інтелектуальною власністю на підприємстві сприяє вдосконаленню всього процесу управління підприємством, що призводить до отримання максимальних прибутків при мінімальних витратах.

При визначенні поняття - що ж таке управління інтелектуальною власністю, слід розуміти:

-інтегровану систему підготовки і забезпечення різних рівнів управління інтерпретовано відповідним чином інформацією для ефективного планування, контролю та прийняття управлінських рішень щодо об'єктів інтелектуальної власності;

-важливий інструмент, покликаний забезпечити координацію, взаємодію та взаємоузгодженості окремих елементів управління для досягнення стратегічних цілей підприємства і його ефективну діяльність.

Суть управління характеризується вираженням «виробництво інформації для здійснення ефективного управління».

Метою управління є забезпечення менеджерів корисною інформацією для прийняття управлінських рішень.

Завданнями управління об'єктами інтелектуальної власності є підготовка інформації для:

- забезпечення стійкого фінансового стану підприємства;
- посилення керованості підприємства і створення надійних передумов для його стратегічного розвитку;
- розробка перспектив довгострокового розвитку і утримання підприємством вигідних і важливих ринкових позицій;
- зменшення небезпеки помилок і збільшення можливостей реалізації завдань підприємства.

Базова модель управління об'єктами інтелектуальної власності характеризується:

- обсягом інформації;
- поставленими перед нею цілями;